

[Ministeren for offentlige arbejder.]

hvor mange konsekvenser skal man tage ind? Jo længere man bevæger sig ud i disse ting, des mere kommer man ud i noget, der er helt uoverskueligt og bliver en slags hængedynd, det må man erkende. Prognoser er på samme måde usikre og vanskelige; man kan godt sige, at det efterhånden bliver til tåge, for jo mere man vil præcisere det, des sværere bliver det i virkeligheden. Derfor kunne jeg måske give det råd til hr. Bilgrav-Nielsen, at man på disse områder skal være forsigtig og ikke komme alt for langt ud i skoven, for så kan det blive svært, man kan komme ud i både hængedynd og prognosetåger, og så gælder det om at holde mund og næse tæt lukket og se at finde hjem og ikke løbe efter elverpiger og skovmænd.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hr. Bilgrav-Nielsen gør opmærksom på, at mens han første gang stemte for Saltholmlufthavnen for et år siden, har jeg langt tidligere taget den stilling, at jeg anså Saltholmlufthavnen for det rigtige. Det har hr. Bilgrav-Nielsen ret i. Jeg gjorde det efter meget omhyggelige undersøgelser og overvejelser, og min indstilling var definitivt fastlagt, da Nordisk Råd vedtog sin rekommandation i Reykjavik i 1965. Det er derimod ikke rigtigt, at jeg derpå stædigt har holdt fast ved den uden at ville lade mig påvirke af noget som helst. Jeg har vejet hvert eneste argument for og imod Saltholm og for andre placeringer af en lufthavn, der er fremkommet siden, og jeg er hver gang kommet til det resultat, at argumenterne for, at lufthavnen skulle være på Saltholm, talte tungest.

Så tror hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg synes, det er sjovt, at han nu vil stille spørgsmål og have mulighed for at overveje sagen, inden han endelig fastlægger sin stilling. Det synes jeg slet ikke. Jeg synes, det er tragikomisk, at hr. Bilgrav-Nielsen som sit partis ordfører dels i pressen, dels i udvalget, dels her i salen har holdt taler og skrevet artikler, som kun kan forstås som, at han er definitivt modstander af Saltholm, hvorefter han i slutningen af debatten bakker ud og siger: jeg stiller bare spørgsmål, og får jeg dem besvaret, kan det godt være, jeg ændrer min mening; jeg er skam ikke imod Saltholm, jeg vil bare have det belyst.

Vi har ikke haft det indtryk af hr. Bilgrav-Nielsens første tale her i dag, at det bare var belysning, han var ude efter. Nej, det var en tale imod Saltholm. Men jeg er naturligvis glad, hvis hr. Bilgrav-Nielsen er ved at ændre standpunkt.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen: Jeg forstår simpelt hen slet ikke, at jeg i dag ikke skulle have ført samme tale, som jeg har ført tidligere i denne sag. Jeg forstår, at trafikministeren mener, at jeg før har sagt noget andet meget slemt, som jeg altså ikke har sagt i dag. Jeg vil da gerne have at vide, hvad det er. Det, jeg har bedt om, er at få klarhed på de punkter, jeg også har nævnt i dag.

Så oplyser ministeren, at truet er fjernet, og det tager jeg til efterretning. Når jeg trods det stædigt væk må spørge, om der ikke bliver tale om en fordyrelse af Sverigesforbindelsen, hænger det sammen med, at man fortsat, så vidt jeg har forstået trafikministeren, mener, at Sverigesforbindelsen skal gå tæt på Saltholm. Når man kan undvære et trug, hvad vil man så gøre? Skal der være bro hen over Saltholm, eller hvad skal der være? Man skal ikke bilde mig ind, at det ikke er fordyrende at etablere en forbindelse mellem Danmark og Sverige, som går over Saltholm, når vi samtidig bygger lufthavn på Saltholm. Jeg synes dog, det kræver et svar. Det er ikke nok at sige, at nu regner man ikke med, at man skal ned under startbanerne, nu kan man gøre noget andet. Hvad er dette andet, og hvad koster dette andet?

Jeg er da bange for, at folketinget kommer til at sidde i hængedynd og prognosetåger, hvis man ikke vil undersøge disse ting. Når man nu så flot siger, at det har man for længst forladt, har man jo taget grundlaget væk under den indstilling, der kom fra storlufthavnsudvalget, og som byggede på det prognosemateriale og de tal, jeg har nævnt, og som står i beretningen. Det er grundlaget for folketingets indstilling til ministeren. Hvis man tager dette grundlag væk, må man komme med et andet grundlag. Det er det, jeg beder om at vi får.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg har hver gang — det er to gange tidligere — sagt, at det, jeg talte om, var